

RECORD DEL MESTRE JOAN ROURE JANÉ EN EL VINT-I-CINQUÈ ANIVERSARI DE LA SEVA MORT

El dia 18 d'octubre de l'any 1921, al carrer Llobera de Solsona, **nasqué Joan Roure Jané**. De ben segur que els seus pares -Joan Roure Riu i Carme Jané Serra- ho festejaren, però qui ho sap si els gegants de la ciutat també.

Conten que, el dia 10 de juliol d'aquell any, ballaren pels carrers i places de Solsona, amb motiu de la benedicció de la Senyera de l'Orfeó Nova Solsona i que el convidat d'honor d'aquella lluita festassa fou Lluís Millet, gran mestre i pare dels orfeons de Catalunya.

Qui ho sap, doncs, si en un dia tan amarat de música, el joiós cor gegant dels gegants, revelà -als gegants- que ben aviat naixeria a Solsona el Joanet Roure Jané, un infant que sempre els estimaria de cor i, quan els estudis musicals i la seva passió per la música l'haurien fet mereixedor de ser conegut com el Mestre Roure, composaria i arranjaria un seguit de peces musicals per al folklore solsoní, entre les quals hi hauria el ***Ball de Gegants*** que gaudirien una cosa de no dir els gegants i les persones xiques i grans.

La música que el Mestre Joan Roure Jané composà i arranjà al llarg de la seva reconeguda trajectòria musical fa que allà on aquesta música soni, hi pervisqui la presència del Mestre que malauradament **el dia 14 de desembre de l'any 1990 morí** després de llarga i dolorosa malaltia.

Durant aquests vint-i-cinc anys d'absència, Solsona li ha dedicat merescuts i sentits homenatges. El Mestre Roure, però, deixà petjada en altres indrets i **avui el recordarem a través** de fragments de textos escrits per algunes de les persones que se sumaren a l'homenatge pòstum **que l'any 2009** li tributà la revista "**Àgora Cultural**" d'Andorra la Vella (Parròquia i capital d'Andorra), on el **Mestre Roure se n'anà a viure l'any 1963** deixant-hi molt fonda petjada. Som-hi!:

*“(…)El mestre Roure va fer per Andorra el que no ha fet encara ningú de nosaltres. La seva petjada i llegat musical és un exemple en el qual hem d'emmirallar-nos tots els que treballem per la música i la vida participativa al Principat. Gràcies mestre per tot el que ens heu deixat i les lliçons que ens heu impartit a tots els que modestament contribuïm a fer que la música sigui estimada, apreciada i considerada”. (Josep M. Escribano i Casaldàliga).

Montserrat Riu Mas

Record del mestre Joan Roure Jané en el vint-i-cinquè aniversari de la seva mort

Any 2015 - Publicat al CELSONA #948

*“Joan Roure i Jané és encara avui dia un músic molt conegut a Andorra i a Catalunya, especialment a Solsona, i reconegut en el món del folklore musical català(...) El seu interès pel folklore català li va proporcionar molts coneixements sobre formes musicals populars, com la sardana, el pasdoble i altres balls, que es van fer habituals en el seu repertori(...)

(...)El mestre Roure, home que va saber viure en el seu temps, es va guanyar el respecte i l'amistat dels pobles on va residir per la seva polivalència com a músic instrumentista, director i compositor primer, i després pel seu esforç a divulgar i enriquir la cultura musical i les tradicions catalana i andorrana, que en moltes ocasions, encara que no de forma simultània, van ser dirigides sota la mateixa batuta. Amb la seva mort, Andorra i Solsona van perdre un promotor important del folklore català, que encara avui dia, si més no a Andorra, no ha estat igualat.”
(Òscar Sánchez i Pérez).

*“El meu comentari versarà d'un petit esbós sobre l'àmplia i extensa obra del mestre Joan Roure i Jané, fundador i director de l'Orfeó Andorrà cap a l'any 1963(...) La sardana *Andorrana* es va convertir en el nostre emblema i així l'hem anat passejant arreu d'on ha anat fent concerts l'Orfeó Andorrà(...) Nosaltres continuarem divulgant aquestes sardanes, havaneres, obres per a coral etc. que formen part del llegat d'un home que va viure amb la música i per la música(...)” **(Josep Puig i Martell).**

*“(...)A Andorra la Vella, les caramelles van perdurar al llarg de molts anys de la mà del mestre Joan Roure. Ell va fer cançons noves i va implicar-hi infants i adults per mantenir-les vives(...) El mestre Roure va viure per la música i amb la música, component innumbrables i excel·lents obres que han quedat com a patrimoni nacional i que perduraran amb el pas dels anys, de generació en generació(...) Sempre he admirat les cançons del mestre, tant per la seva lletra com per la seva música. És increïble pensar que una persona que no era d'Andorra pogués expressar coses tan belles d'aquest país. De ben segur que n'era un enamorat. De la seva música destacaria sobretot la senzillesa, que les fa fàcils i absorbides. Tenen un contingut molt carinyós que permet disfrutar-les al cent per cent(...)” **(Eva Royo i Latorre) (2000).**

*“(...)Era un treballador incansable: després de treballar vuit hores de comptable, anava a fer les classes, els assajos, a tocar en les diferents sales de festes que hi havia hagut a Andorra, molts caps de setmana anava de *bolo* i encara, moltes nits, fins a altíssimes hores de la matinada, feia les

Montserrat Riu Mas

Record del mestre Joan Roure Jané en el vint-i-cinquè aniversari de la seva mort

Any 2015 - Publicat al CELSONA #948

seves composicions i arranjaments. Muntava una parada a la taula del menjador amb totes les partitelles per a cada instrumentista, tot fet amb plomí i fulla d'afaitar. Se'n faria creus si veiés com ara es fotocopien llibres sencers de partitures, s'edita tot amb ordinador, s'imprimeix des de casa..., aquelles solfes eren autèntiques filigranes!(...) Ell estimava la música i ens la feia estimar i, sense haver-hi teoritzat, sabia que era el millor per a nosaltres. El temps li ha donat la raó: avui dia tothom té clar els seus grans beneficis.

Tot i que no tots els fills s'hi ha acabat dedicant, som conscients que vam tenir una infància privilegiada. Gràcies, pare!” **(Meritxell Roure i Morist).**

*“Vàrem arribar a Andorra l'any 1963(...) A partir de l'any 1964, alguns membres del Centre Moral i Recreatiu d'Andorra van contactar amb el meu pare perquè reciclés una coral que havia funcionat sobretot en l'àmbit de les caramelles i, a la vegada perquè donés un impuls a la cultura musical del país, ja que en aquells temps poca cosa hi havia. Va fer-ho i es pot dir, amb la perspectiva dels anys transcorreguts des d'aleshores, que el treball fet va ser positiu. Podem parlar de l'orfeó Andorrà, cau d'art musical; de l'arranjament de l'himne andorrà, tal com sona ara; va ser autor de sardanes com l'*Andorrana*, *A la Verge de Meritxell...*, de la cançó *Bonica Andorra*, de diverses caramelles, de balls per a l'Esbart, etcètera.

Jo penso que el meu pare era un enamorat de la vida en general. Sabia que s'estava morint i encara parlava de projectes musicals de futur. No volia admetre que la natura i la vida, que tan estimava -els colors, els sons, els ocells, les flors, les persones-, no podia admetre, com deia, que tot això li fos negat pel no-res de la mort.

“Papa, com estàs?”, li vaig preguntar hores abans de morir, i ell em va mirar amb ulls plorosos, ulls tristos, plens d'impotència i em va contestar: “Jo estic bé... I tu, com estàs, Jordi?” I al cap d'una estona va morir. Va morir un home de bé, riquíssim; riquíssim amb el tipus de riquesa que ell més valorava: l'afecte de tothom que l'havia conegut.” **(Jordi Roure Torra).**

*“De cada plor, de cada rialla, de cada soroll en feia un acord. Tot tenia una harmonia perfecta i sempre l'acompanyava una cançó(...) Compondre era la seva existència, la música la seva vida, i una dedicació perseverant, evident, excitant i exquisida. Músic d'essència. Una ment lliure i plena.

Montserrat Riu Mas

Record del mestre Joan Roure Jané en el vint-i-cinquè aniversari de la seva mort
Any 2015 - Publicat al CELSONA #948

Una vida dedicada a fruit dels seus sentiments: cants d'amor a la vida i a la Pasqua Florida(...) Ens va fer estimar Andorra a partir de les seves lletres dedicades:

**“Bonica, Andorra, petit país,
muntanyes blanques, mon paradís,
aigües lliscant brusentes,
racons insospitats,
jardins immaculats,
adéu les cimes altes,
torxes del Pirineu,
adéu gentil grandalla,
adéu la flor de neu...”**

(...)Només tenia 10 anys quan va morir, i divuit anys després la seva absència encara em fa mal(...).” **(Marta Roure i Besolí).**

Bé, acabada la transcripció de fragments de textos de record i reconeixement, em plau fer avinent que **Andorra la Vella agrai el llegat musical i el bon fer del Mestre Joan Roure Jané dedicant-li una plaça.**

És ben cert que un quart de segle sense la presència del mestre no ha esborrat gens ni mica el seu record, perquè la música, la seva música, fa que estigui molt present entre nosaltres.

Gràcies, Mestre Roure, per haver-nos deixat un preuat llegat musical que enriqueix festes i actes andorrans, solsonins i d'altres indrets de Catalunya.

-Montserrat Riu Mas-